

Joop Berkhout (voorste rij, tweede van rechts) op de lagere school in Uitgeest.

RKEDO 1 in seizoenen 1949-1950. Boven (vlnr): scheidsrechter, Jan Braas Dzn., Wim Duin, Aldert Braas Dzn., Age de Decker, Kees Overboom (begeleider). Midden: Cor Braas Gzn., Dirk Grooteman, Dick Groot. Onder: Bertus Huisman, Siem van Schagen, Joop Berkhout, Jan Koppes.

Doelman Joop Berkhout (1922-1988) van RKEDO uit De Goorn was bij leven al een legende.

Kampioensfoto uit 1956-1957en (vlnr): Voorzitter Gert Braas, Martien Groot, Bertus Bisschop, Jan Mooij, Jan Schouten, Gerard Buijsman, Adrie Groot, Siem van Schagen en trainer Jan Schilder. Onder (vlnr): Theo Stam, Jan de Weerd, Joop Berkhout, Theo Koning en Jan Pronk.

Joop Berkhout verricht een redding tijdens RKEDO-Egmondia, april 1956.

HISTORIE Hemony belicht sportleven Joop Berkhout

Eerbetoen aan topdoelman van dorpsclub

Ruim zestig jaar geleden stond Joop Berkhout voor de allerlaatste keer onder de lat van voetbalvereniging RKEDO uit De Goorn. Daarna groeide de zeer getalenteerde doelman uit tot een levende legende, exponent van een generatie spelers die het met de bescheiden dorpsclub zelfs tot de derde klasse van de KNVB schopte.

Leo Blank

De Goorn ■ In de 26-ste uitgave van Veenhoperklogge van de historische vereniging Hemony uit Avenhorn haalt Gerard Vlaar (76), oud-inwoner van Grosthuizen en voormalig lid van de rooms-katholieke voetbalclub uitgebreid herinneringen op aan Joop (roepnaam: Jo) Berkhout. „Ik werd in 1952 aspirant bij RKEDO. Ik was als kleine jongen idolaat van Joop. Ik vond dat hij een verhaal verdiende

in het jaarboek van Hemony.”

De auteur diept verhalen en anekdotes op uit eigen geheugen en laat zich uitgebreid informeren door dochter Ada en zoon Pieter Berkhout. Die laatste zou ook uitgroeien tot een icoon van RKEDO. Niet als doelman, maar eerst als topschutter en naderhand middenvelder en laatste man. Zelf was hij nog te jong om de glorie van zijn vader mee te maken. Pieter moet het doen met foto's, waarvan die ene ingelijste waarop Joop

West-Fries Erfgoed

De rubriek West-Fries Erfgoed zet het verleden van de regio centraal. In deze aflevering herinneringen aan Joop Berkhout, voetbalkeeper uit De Goorn.

Berkhout in een wedstrijd tegen Zwaagdijk de bal stijlvol uit de lucht plukt, nog altijd een ereplaats in de woonkamer van Berkhout junior heeft.

Zijn beide andere zonen, Dick en Johan, komen ook jarenlang uit voor RKEDO. Dick was een talentvolle doelman, maar stopt abrupt, moe van het commentaar van zijn naar perfectie strevende vader.

Spanning op zondagmiddag

Gerard Vlaar schrijft beeldend over de zondagen dat RKEDO thuis op het complex aan De Burg tussen De Goorn en Berkhout aantreedt. „De zondagmiddagen waren nooit meer zoals ze waren in de jaren vijftig van de vorige eeuw. De spanning is al licht voelbaar bij het opstaan en ontbijten. Het neemt toe naarmate de starttijd dichterbij komt. Tussen twee en half drie verzamelen de supporters zich in drommen op het veld. Jaap Pater doet de klep van zijn kock- en zopiekraam open.”

In de herinnering van Gerard Vlaar komt een groot deel van de

Joop Berkhout plukt de bal uit de lucht in de gewonnen kampioenswedstrijd tegen Zwaagdijk op 5 juni 1955. In het midden Jan Schouten.

FOTO'S FAMILIE BERKHOUT

„Hij schopt tegen de palen en reikt naar de lat. De kniebeschermers worden nog eens opgetrokken: hij is er klaar voor

Joop Berkhout in de verdrinking.

de lucht plukt. Wie goed kijkt, staat versteld van het vele publiek langs de lijn.

Het talent van de RKEDO-goalie blijft niet onopgemerkt. Hij wordt geselecteerd voor het Noord-Hollands elftal. En ook uit het betaald voetbal, dat dan net uit de startblokken schiet, is er belangstelling. Het streeft zijn ego, maar Joop is zelfstandig tegelzetter en kiest voor zijn bedrijf.

Kroon op carrière

De kroon op zijn carrière is promotie naar de derde klasse in het seizoen 1956-1957 onder leiding van trainer Jan Schilder uit Volendam. Die iedere week per motor door annemer Kees Overboom wordt opgehaald en thuisgebracht.

Ik was als kleine jongen idolaat van Joop

RKEDO handhaaft zich twee jaar op dat hoge niveau. Helaas volgt in het seizoen 1958-1959 degradatie naar de vierde klasse. Een bittere pil voor de fanatieke doelman, die moeilijk kan omgaan met verlies. Een jaar na de teruggang deelt hij het bestuur mee dat hij het voor gezien houdt zodat hij zich volledig kan wijden aan zijn tegelzetterdrijf. Hij is nog enkele jaren bestuurslid en blijft een trouwe én fanatieke supporter.

Weggestuurd

Dat fanatisme leidt er zelfs toe dat Joop en kameraad Dirk Grooteman na felle kritiek op de scheidsrechter van het complex worden gestuurd. „Kleine Pieter” haalt het zich nog zo voor de geest, ook de schaamte die hij toen voelde.”

Op latere leeftijd wordt Joop getroffen door kanker. Hij moet stoppen met het tegelwerk en ruilt dat in voor een baan in de fabriek van Verkade. Meer dan tien jaar ligt hij in bed, geveld door de ziekte. Moegestreden legt hij op 11 februari 1988 het hoofd neer.

Maar Joop Berkhout leeft voort als legende, weet Gerard Vlaar: „Joop is niet weg, want zo lang er nog jongens van toen zijn die, oud geworden, kunnen zeggen: 'Ik heb Joop Berkhout nog zien voetballen', is hij onder ons, die slanke, sterke doelman.”

„Voetballen kon-ie niet, keepen wel’

Jan Pronk (86) uit Avenhorn speelde als linksback zo'n tien jaar samen met Joop Berkhout. Hij spreekt lovend over zijn oud-doelman: „Hij was echt heel goed. Voetballen kon Joop niet, maar als keeper was er geen betere.”

Het strafschopgebied was het territorium van Joop, aldus Pronk: „Hij joeg iedereen eruit, ook medespelers. Als broekies die bij het eerste elftal kwamen, keken wij jonkies enorm op tegen hem. Kwam ook door het leeftijdsverschil van dik tien jaar. Joop was nadrukkelijk aanwezig, op het veld en in de kleedkamer. Een gifkikker, bloedfanatiek. Hij kon slecht tegen verlies. Maar ik vond het een toffe peer.”

Eduard Seuren (79), ook uit Avenhorn, was net vijftien toen hij zijn opwachting maakte in RKEDO 1. Hij speelde twee jaar samen met Berkhout. „Ik voetbalde in de voorhoede, maar verving hem als hij geblesseerd was. Joop was brutaal op het veld, hij liet zich door niemand afbluffen. Hij stond altijd op de goede plek, dat was zijn grootste kwaliteit.”

Berkhout kon, evenals Seuren zelf trouwens, niet zo goed tegen verlies. Eduard: „Dan was Joop niet te genieten. Ook in de kleedkamer kon hij te keer gaan tegen ploeggenoten die fouten hadden begaan. Ik hield me als jonkie wel gedeisd. Ik weet nog goed dat Joop met enkele andere spelers in de rust altijd een sigaretje rookte. Tja, dat kon toen allemaal.”

gekke familie. Zwager Theo (De Bels) is een befaamd schutter. Naderhand wordt hij ingelijfd bij de Nederlandse troepen die orde op zaken moeten stellen in Nederlands-Indië.

Met de comeback van Joop Berkhout begint RKEDO aan een opmerkelijke opmars en promoveert een paar keer achter elkaar. Onder-tussen trouwt hij op 29 november 1950 met zijn Trien.

Iconische foto

In het seizoen 1954-1955 is het raak voor de club als promotie naar de vierde klasse van de KNVB wordt afgedwongen. In de beslissende wedstrijd tegen Zwaagdijk (0-1) schiet persfotograaf Robert van der Randen voor het NHD de iconische foto van Joop die stijlvol een bal uit

verdedigt, wordt de titel in de eerste klasse B binnengeslept.

Grote liefde
Joop Berkhout is zo goed dat hij wordt gekozen voor het vertegenwoordigende team van de KNVB-afdeling Noord-Holland. Zijn vader oefent druk uit op zijn zoon om terug te keren naar Uitgeest. Begin 1947 gebeurt dat ook, maar al na vier maanden vertrekt hij weer naar De Goorn.

Hij zou er nooit meer weggaan. Joop vindt er zijn grote liefde, Trien Koning, dochter van vrachtaarder Dirk Koning. In Dirk Grooteman uit Avenhorn vindt hij een vriend voor het leven, samen spelen ze jarenlang in de hoofdmacht.

Zijn vrouw komt uit een voetbal-

vaste aanhang vooral voor de befaamde doelman: „De jeugd zoekt een plekje achter het doel van de man waarvoor ze gekomen zijn: Joop Berkhout, de nimmer geëvenaarde keeper van het eerste. Joop inspecteert zijn domein, het strafschopgebied, in die jaren altijd een driehoekige zandvlakte. Het zon- nekplekje gaat naast het zijnet, dat heeft hij misschien wel, misschien ook niet nodig, afhankelijk van wie de toss wint. Hij schopt tegen de palen en reikt naar de lat. De kniebeschermers worden nog eens opgetrokken: hij is er klaar voor. Met heersersblik overziet hij het veld en taxeert de tegenstander. Bij het eerste fluitsignaal is er de focus’.

Joop is 'import'. Op 20 juni 1922 ziet hij als vierde kind van aanne-